

расположенъ да служи за оръдье на политиката (и туй се завчяеъ вижда). Никой нѣмаше, който да не се покаже богато снабденъ съсъ наука, съсъ едно живо и искрено католическо вѣруванье, съсъ една дълбока философия. Охъ! колко еж за честь таквизи черковни служители!

Малкото отъ тия попове, дѣто се познахъ съсъ тѣхъ, дадохъ ми най високата идея за нѣмското духовенство.

Освѣнъ дѣто отецъ Зякъ оставаше да приказува надълго съсъ насъ, учеше ме съ примѣръ да прѣтърпявамъ болѣститѣ си. Мжченъ отъ постоянни надувания на вѣнцитѣ, на гърлото, на ушитѣ, съсъ сичко това той бѣше сѣкоги засмѣнъ.

Мѣжду туй, отворениятъ въздухъ направи малко по малко да се махнѣтъ скорбутическитѣ лекета на Марончели; и Мунари както и азъ осѣтихми малко олекченье.

Доде 1 Августъ 1830. Станххх десеть години отъ като бѣхъ лишенъ отъ свободата си; осемь години и половина отъ като тегляхъ *кариере дуру*.

Туй бѣше една недѣля. Отидохми, както другитѣ празници, у обикновенната сграда. Гледахми още прѣзъ малкия зидъ долината, която се намираше от-долу, и гробищата, дѣто бѣхх заровени Оробони и Вила; говорихми още за спокойствието, което единъ день тѣлото ни трѣбуваше да намѣри тамъ. Сѣднххми както сѣкоги върху столѣтъ, като чякахми да доджѣ злочеститѣ затворници за божята служба, която имъ правяхх прѣди нацията. Водяхх ги и у мал-